

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 8. Wort wonderlijck van Godt bewaert over wegh.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

ren af te schudden, ende enckelijck op de schouderen vanden volghenden Biecht-vader te legghen. Niet om dat sy onghewilligh was tot dit goet werck: Maer om dat sy oordeelde forghelijck te wesen, voor een soo verheven ziele, ghelijck *Ioanna* was, van een Dochter onderwesen ende gheleydt te worden. *Vant als eenen blinden den anderen leyt*, seght sy, *vallen beyde lichtelijck in den gracht*. Met dese ghepeysen bekommert wesende, verstont sy van Godt, dat P. Simon vanden Hove te Ruremonde soude komen, om Rector te zijn; dat desen Pater haeren Biecht-vader soude wesen; dat sy, ende *Ioanna* haer Leer-dochter onder sijn bestieringhe grooten voortganck soude doen; maer wederom soude moeten komen tot het schrijven, dat den overleden Biecht-vader niet bevolen en hadde. Dit schrijven was teghen haer gheneghentheydt, ende dese waerschouwinghe, die sy van Godt ontsonck, veroorsaecte eenighe beroerte in haer ghemoet: Doch gaf sich over in Godts wille, met voor-nemen van desen toekomenden Biecht-vader in alles te volghen, als Godt self.

S. 8. *Wort wonderlijck van Godt bewaert over wegh.*

Godt heeft haer menighmael in groote perijckelen wonderlijck bewaert, als sy van d'een plaetse naer d'andere reysde, waer van ick een gheval hier sal stellen. Van Ruremonde naer Nimmeghen te schepe vaerende, met ander gheselschap, ende komende tot Moock, de plaetse daer 't schip moest aen-legghen; saeghen sy veel krijghs-volck op de heyde ligghen, doorde welcke sy te lande moesten passeren. Dese soldaeten pasten op het volck dat met dit schip aen

quam, om naer Nimmeghen te gaen: Ende sochten in dese gheleghentheyte buyt te maecten. Die uyt het schip quaemen, en wisten niet waer henen: want naer Nimmeghen voortgaende, moesten sy nootfaekelijck inde handen vallen, van dese buyt-gierighe soldaeten. *Agnes* keert sich tot Godt, raede ende bystant vanden hemel versoeckende: Ende haer gheselschap was bereyt aen te vanghen; t'ghene *Agnes* soude gheraedigh vinden: wetende dat *Agnes* soo groote ghemeynschap met Godt hadde, dat sy van den hemel verstont, hoe de saecke soude uytvallen, ende dat sy op haer woort vastelijck mochten betrouwen. In haer ghebedt voelde sy inwendighlijck dese toespraecke: *Gaet voort, ick sal u tusschen beyde bewaeren.* Hier op sitten sy te saemen op een kerre: En komen te Nimmeghen, sonder eenen quaeden mensch t'ontmoeten. Aldaer verstaen sy, dat de kerre, die voor hun gonck, gheplundert was: Ende die naer hun quaemen in ghelijcks, Soo dat eener ieder te Nimmegen verwondert stont, hoe dat de kerre van *Agnes* door soo gevaerlijcken wegh sonder ongheluck gepassert was. *Diergelijcke bewaernisse*, seght sy, *is my dick wils soo te lande, als te water gebeurt. Als ick my alsdan begeve tot het ghebedt, worde van Godt verwittight door een licht, dat my alle twijfelinghe van sijnen bystand beneemt. Ick was eens op't water, als het water met groote golven in't schip quam. alle het volck wilde uyt: Ick seyde, wy en hebben door Godts genade geenen noodt: Ende wy zijn bewaert geweest.*